

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 300

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 mai 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
109.	— Lege pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984.....	2	
	Protocol opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante	2–7	
629.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984	7	
★			
122.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport.....	8	
728.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport	9	
★			
128.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România.....	9–10	
734.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România		10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 355 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83, art. 84 și art. 86 ⁴ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale		11–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
498.	— Hotărâre pentru modificarea poziției nr. 89 din anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002 privind atestarea domeniului public al județului Cluj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Cluj.....		12
499.	— Hotărâre privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui imobil aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, ca urmare a retrocedării acestuia către foștii proprietari		13
500.	— Hotărâre pentru implementarea sistemului de transmitere a datelor despre pasageri în aeroporturi		14
REPUBLICĂRI			
	Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii		14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002,
la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime,
inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Protocolul opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, la care România a aderat prin Legea nr. 19/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 10 octombrie 1990.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, România formulează următoarea declarație:

„În conformitate cu prevederile art. 24 paragraful 1 din Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, România declară că amână cu 3 ani punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în partea a IV-a, referitoare la mecanismele naționale de prevenire.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 109.

PROTOCOL*)**opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante*)**

Adoptat la 18 decembrie 2002 în cadrul celei de-a 57-a sesiuni a Adunării Generale a Națiunilor Unite prin Rezoluția A/RES/57/199

Preambul

Statele-părți la prezentul protocol,
reafirmând faptul că tortura și pedepsele ori tratamentele inumane sau degradante sunt interzise și constituie încălcări grave ale drepturilor omului,
cu convingerea că este în continuare necesară luarea de măsuri pentru a realiza scopurile Convenției împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (denumită în continuare *Convenția*), și a consolida protecția persoanelor private de libertate împotriva torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante,
reamintind că art. 2 și 16 din Convenție obligă pe fiecare stat-parte să ia măsuri efective în vederea prevenirii actelor de tortură și a pedepselor ori altor tratamente cu cruzime, inumane sau degradante pe orice teritoriu aflat sub jurisdicția sa,
recunoscând faptul că statele sunt primele care răspund de punerea în practică a acelor articole, că consolidarea protecției oferite persoanelor private de libertate și respectarea integrală a drepturilor omului față de acestea sunt o responsabilitate comună a tuturor și că organele internaționale de implementare completează și consolidează măsurile luate la nivel național,
reamintind că prevenirea efectivă a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante presupune educare și o combinație de diverse măsuri legislative, administrative, judiciare și de altă natură,
reamintind, de asemenea, că Conferința Mondială privind Drepturile Omului a declarat ferm că eforturile de eradicare a torturii ar trebui să se concentreze mai întâi asupra prevenirii și a solicitat adoptarea unui protocol opțional la Convenție, menit să stabilească un sistem preventiv de vizite regulate la locurile de detenție,

*) Traducere.

având convingerea că protecția persoanelor private de libertate împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante poate fi consolidată prin mijloace nejudiciare de natură preventivă, bazate pe vizitele regulate la locurile de detenție, au convenit după cum urmează:

PARTEA I Principii generale

ARTICOLUL 1

Obiectivul prezentului protocol este stabilirea unui sistem de vizite sistematice efectuate de către organisme independente internaționale și naționale la locurile în care persoanele sunt private de libertate, în vederea prevenirii torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

ARTICOLUL 2

1. Prin prezentul protocol se înființează Subcomitetul de prevenire a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, în cadrul Comitetului pentru Prevenirea Torturii (denumit în continuare *Subcomitetul de prevenire*), care va avea atribuțiile prevăzute de prezentul protocol.

2. Subcomitetul de prevenire își va desfășura activitatea în cadrul reprezentat de Carta Națiunilor Unite și va fi călăuzit de scopurile și principiile exprimate în aceasta, precum și de normele Organizației Națiunilor Unite (denumită în continuare *Națiunile Unite*) referitoare la tratamentul persoanelor private de libertate.

3. În egală măsură, Subcomitetul de prevenire se va călăuzi pe principiile confidențialității, imparțialității, nonselectivității, universalității și obiectivității.

4. Subcomitetul de prevenire și statele-părți cooperează în vederea punerii în aplicare a prezentului protocol.

ARTICOLUL 3

Fiecare stat-parte înființează, desemnează ori menține la nivel național unul sau mai multe organisme de vizitare pentru prevenirea torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante (denumite în continuare *mecanisme naționale de prevenire*).

ARTICOLUL 4

1. Fiecare stat-parte va permite efectuarea vizitelor, în conformitate cu prezentul protocol, de către mecanismele prevăzute la art. 2 și 3, în orice loc aflat sub jurisdicția și controlul său, în care persoanele sunt sau ar putea fi private de libertate, fie în baza unui ordin al unei autorități publice sau la cererea acesteia ori acordul tacit al acesteia (denumite în continuare *locuri de detenție*). Aceste vizite se întreprind în scopul consolidării, dacă este necesar, a protecției acestor persoane împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

2. În sensul prezentului protocol, *privarea de libertate* înseamnă orice formă de detenție sau închisoare ori plasarea unei persoane într-un loc public sau privat de reținere pe care nu îl poate părăsi după voia sa, prin ordinul oricărei autorități judiciare, administrative sau de altă natură.

PARTEA a II-a Subcomitetul de prevenire

ARTICOLUL 5

1. Subcomitetul de prevenire va fi compus din 10 membri. După cea de-a cincizecea ratificare sau aderare la prezentul protocol, numărul membrilor Subcomitetului de prevenire va crește până la 25.

2. Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși dintre persoane cu înalt caracter moral, cu experiență profesională dovedită în domeniul administrării justiției, mai ales în domeniul dreptului penal, al administrării penitenciarelor sau a poliției ori în alte domenii pertinente pentru tratamentul persoanelor private de libertate.

3. La stabilirea componenței Subcomitetului de prevenire vor fi avute în vedere distribuția geografică echitabilă și reprezentarea diverselor forme de civilizație și a sistemelor juridice ale statelor-părți.

4. De asemenea, se va lua în considerare și reprezentarea echilibrată din punctul de vedere al sexelor pe baza principiilor egalității și nediscriminării.

5. Subcomitetul de prevenire nu poate avea în componența sa 2 membri care sunt cetățeni ai aceluiași stat.

6. Membrii Subcomitetului de prevenire își vor desfășura activitatea în calitate de persoane fizice, vor fi independenți și imparțiali și vor acționa în mod eficient la dispoziția Subcomitetului de prevenire.

ARTICOLUL 6

1. Fiecare stat-parte poate desemna, în conformitate cu alin. 2 din prezentul articol, până la 2 candidați care posedă calificările și îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 5, asigurând în același timp informații detaliate privind calificările celor desemnați.

2. a) Persoanele desemnate trebuie să aibă cetățenia unui stat-parte la prezentul protocol.

b) Cel puțin unul dintre cei 2 candidați trebuie să aibă cetățenia statului-parte care l-a desemnat.

c) Nu pot fi desemnați mai mult de 2 cetățeni ai unui singur stat-parte.

d) Orice stat-parte este obligat ca, înainte de a nominaliza un cetățean al altui stat-parte, să solicite și să obțină acordul celui stat-parte.

3. Cu cel puțin 5 luni înainte de data reuniunii statelor-părți în cadrul căreia vor avea loc alegerile, secretarul general al Națiunilor Unite va trimite o scrisoare fiecărui stat-parte, invitându-l să transmită nominalizările în termen de 3 luni. Secretarul general va depune o listă alfabetică a tuturor persoanelor astfel desemnate, specificând statele-părți care le-au desemnat.

ARTICOLUL 7

1. Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși în următorul mod:

a) în primul rând se va lua în considerare îndeplinirea cerințelor și criteriilor prevăzute la art. 5;

b) alegerile inițiale vor avea loc în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului protocol;

c) statele-părți vor alege prin vot secret membrii Subcomitetului de prevenire;

d) alegerea membrilor Subcomitetului de prevenire va avea loc în cadrul reuniunilor bienale ale statelor-părți, convocate de către secretarul general al Națiunilor Unite. În cadrul acestor reuniuni, la care prezența a două treimi dintre statele-părți va fi considerată cvorum, persoanele alese ca membri ai Subcomitetului de prevenire vor fi cele care au obținut cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor-părți care sunt prezenți și votează.

2. Dacă în cadrul procesului de alegere 2 cetățeni ai aceleiași stat-parte au devenit eligibili ca membri ai Subcomitetului de prevenire, candidatul care a primit cel mai mare număr de voturi va fi ales ca membru al Subcomitetului de prevenire. Dacă cei 2 cetățeni au primit același număr de voturi, se aplică următoarea procedură:

a) dacă numai unul dintre ei a fost desemnat de către statul-parte al cărui cetățean este, acel cetățean va fi ales ca membru al Subcomitetului de prevenire;

b) dacă ambii candidați au fost desemnați de către statul-parte ai cărui cetățeni sunt, se va desfășura un al doilea vot secret separat pentru a stabili care dintre aceștia va deveni membru;

c) dacă niciunul dintre cei 2 candidați nu a fost desemnat de către statul-parte al cărui cetățean este, se va desfășura un vot secret separat pentru a stabili care candidat va fi membru.

ARTICOLUL 8

Dacă un membru al Subcomitetului de prevenire decedează ori demisionează sau din orice alt motiv nu își mai poate îndeplini atribuțiile, statul-parte care l-a numit va desemna o altă persoană eligibilă care posedă calificările și îndeplinește cerințele prevăzute la art. 5, ținând cont de necesitatea existenței unui echilibru adecvat în rândul diverselor domenii de competență. Această persoană va îndeplini funcția de membru până la următoarea reuniune a statelor-părți, sub rezerva aprobării de către majoritatea statelor-părți. Aprobarea se consideră acordată, cu excepția cazului în care jumătate sau mai multe dintre statele-părți răspund negativ în termen de 6 săptămâni de la momentul când au fost informate de către secretarul general al Națiunilor Unite despre propunerea de numire.

ARTICOLUL 9

Membrii Subcomitetului de prevenire vor fi aleși pentru un mandat de 4 ani. Ei pot fi realeși o singură dată, dacă sunt nominalizați din nou. Mandatele a jumătate dintre membrii aleși în cadrul primelor alegeri vor expira după 2 ani; imediat după primele alegeri, numele membrilor respectivi vor fi alese prin tragere la sorți de către președintele reuniunii la care se referă art. 7 alin.1 lit. d).

ARTICOLUL 10

1. Subcomitetul de prevenire își alege funcționarii pentru o perioadă de 2 ani. Aceștia pot fi realeși.

2. Subcomitetul de prevenire își stabilește propriile reguli de procedură. Aceste reguli trebuie să prevadă, printre altele, că:

a) jumătate plus unu din totalul membrilor constituie cvorumul;

b) deciziile Subcomitetului de prevenire se iau cu votul majorității membrilor prezenți;

c) Subcomitetul de prevenire se reunește în ședință secretă.

3. Secretarul general al Națiunilor Unite convoacă reuniunea inițială a Subcomitetului de prevenire. După reuniunea inițială, Subcomitetul de prevenire se reunește conform orarului prevăzut de regulile de procedură proprii. Subcomitetul de prevenire și Comitetul pentru Prevenirea Torturii se reunesc simultan cel puțin o dată pe an.

PARTEA a III-a

Atribuțiile Subcomitetului de prevenire

ARTICOLUL 11

1. Subcomitetul de prevenire va avea următoarele atribuții:

a) vizitarea locurilor la care se referă art. 4 și emiterea de recomandări către statele-părți referitoare la protecția

persoanelor private de libertate împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente inumane sau degradante;

b) în ceea ce privește mecanismele naționale de prevenire:

(i) asigură consiliere și asistență statelor-părți, atunci când este necesar, în vederea stabilirii acestor mecanisme;

(ii) menține contactul direct și, dacă este necesar, confidențial cu mecanismele naționale de prevenire și oferă acestora pregătire profesională și asistență tehnică pentru a le consolida capacitățile;

(iii) le îndrumă și asistă în cadrul activității de evaluare a necesităților și a mijloacelor necesare de consolidare a protecției persoanelor private de libertate împotriva torturii și pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

(iv) face recomandări și observații statelor-părți în vederea consolidării capacității și a atribuțiilor mecanismelor naționale de prevenire pentru prevenirea torturii și pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) cooperează, pentru prevenirea torturii în general, cu organele și mecanismele competente ale Națiunilor Unite, precum și cu instituțiile sau organizațiile internaționale, regionale și naționale care activează în domeniul consolidării protecției tuturor persoanelor împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante.

ARTICOLUL 12

Pentru a permite Subcomitetului de prevenire să își îndeplinească atribuțiile conform prevederilor art. 11, statele-părți se angajează:

a) să primească Subcomitetul de prevenire pe teritoriul lor și să îi acorde acces la locurile de detenție în sensul art. 4 din prezentul protocol;

b) să furnizeze toate informațiile pertinente pe care le solicită Subcomitetul de prevenire, cu scopul de a evalua necesitățile și măsurile de adoptat pentru consolidarea protecției persoanelor private de libertate împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

c) să încurajeze și să faciliteze legăturile dintre Subcomitetul de prevenire și mecanismele naționale de prevenire;

d) să examineze recomandările Subcomitetului de prevenire și să dialogheze cu acesta pe tema eventualelor măsuri de punere în aplicare.

ARTICOLUL 13

1. Subcomitetul de prevenire stabilește, mai întâi prin tragere la sorți, un program de vizite regulate în statele-părți în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 11.

2. După consultări, Subcomitetul de prevenire notifică programul său statelor-părți, pentru ca acestea să poată neîntârziat să facă aranjamentele practice necesare pentru desfășurarea vizitelor.

3. Vizitele se întreprind de către cel puțin 2 membri ai Subcomitetului de prevenire. Acești membri pot fi însoțiți, după caz, de către experți cu experiență profesională dovedită și care posedă cunoștințe în domeniile cu care se ocupă prezentul protocol. Acești experți vor fi selectați dintr-un nomenclator al experților întocmit pe baza propunerilor statelor-părți, ale Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și ale Centrului Națiunilor Unite pentru Prevenirea Criminalității Internaționale. La pregătirea nomenclatorului, statele-părți interesate propun nu mai mult de 5 experți naționali. Statul-parte interesat se poate opune includerii în vizită a unui anumit expert, caz în care Subcomitetul de prevenire va propune un alt expert.

4. Dacă consideră că este adecvat, Subcomitetul de prevenire poate propune efectuarea unei scurte vizite de evaluare, după vizita propriu-zisă.

ARTICOLUL 14

1. Pentru a permite Subcomitetului de prevenire să își îndeplinească atribuțiile, statele-părți la prezentul protocol se angajează să îi acorde:

a) acces neîngrădit la toate informațiile referitoare la numărul persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, precum și la numărul acestor locuri și amplasarea acestora;

b) acces neîngrădit la toate informațiile ce privesc tratamentul aplicat acelor persoane, precum și condițiile de detenție;

c) sub rezerva alin. 2 de mai jos, accesul neîngrădit la toate locurile de detenție și la instalațiile și amenajările acestora;

d) posibilitatea de a avea întrevederi cu persoanele private de libertate, fără martori, fie personal, fie cu un interpret, dacă se consideră necesar, precum și cu orice altă persoană despre care Subcomitetul de prevenire consideră că poate furniza informații pertinente;

e) libertatea de a alege locurile pe care dorește să le viziteze și persoanele cu care dorește să aibă întrevederi.

2. Orice obiecție referitoare la vizitarea unui anumit loc de detenție se poate formula numai din motive urgente și imperative ce țin de apărarea națională, siguranța publică, calamități sau tulburări grave la locul de vizitat, care împiedică în mod temporar desfășurarea vizitei. Existența unei stări de urgență declarate nu poate fi invocată de către un stat-parte ca motiv de a obiecta la efectuarea unei vizite.

ARTICOLUL 15

Nicio autoritate și niciun funcționar nu va dispune, aplica, permite ori tolera vreo sancțiune împotriva vreunei persoane sau organizații pentru fapta de a fi comunicat Subcomitetului de prevenire ori delegaților acestuia orice informație, fie ea adevărată sau falsă, și niciuna dintre aceste persoane sau organizații nu poate fi prejudiciată în vreun alt mod.

ARTICOLUL 16

1. Subcomitetul de prevenire comunică în mod confidențial recomandările și observațiile sale statului-parte și, dacă este cazul, mecanismului național de prevenire.

2. Subcomitetul de prevenire publică raportul său, împreună cu orice comentarii ale statului-parte interesat, la cererea aceluși stat-parte. Dacă statul-parte face publică o parte din raport, Subcomitetul de prevenire poate publica raportul integral sau parțial. Totuși, nu se pot publica date cu caracter personal fără consimțământul expres al persoanei respective.

3. Subcomitetul de prevenire prezintă un raport public anual referitor la activitățile sale Comitetului pentru Prevenirea Torturii.

4. Dacă statul-parte refuză să coopereze cu Subcomitetul de prevenire, conform art. 12 și 14, sau să ia măsuri pentru îmbunătățirea situației în lumina recomandărilor Subcomitetului de prevenire, Comitetul pentru Prevenirea Torturii poate, la cererea Subcomitetului de prevenire, să decidă cu majoritatea membrilor, după ce statul-parte a avut posibilitatea de a-și exprima opinia, să facă o declarație publică în această privință sau să publice raportul Subcomitetului de prevenire.

PARTEA a IV-a

Mecanismele naționale de prevenire

ARTICOLUL 17

Fiecare stat-parte va menține, nominaliza ori înființa, cel mai târziu la un an de la intrarea în vigoare a prezentului protocol sau de la ratificarea ori aderarea la acesta, unul sau mai multe mecanisme naționale de prevenire, independente, pentru prevenirea torturii la nivel național. Mecanismele înființate de către unități descentralizate pot fi desemnate ca mecanisme naționale de prevenire în sensul prezentului protocol, dacă se conformează prevederilor acestuia.

ARTICOLUL 18

1. Statele-părți garantează independența funcțională a mecanismelor naționale de prevenire, precum și independența personalului acestora.

2. Statele-părți iau măsurile necesare pentru a se asigura că experții din cadrul mecanismului național de prevenire au aptitudinile și cunoștințele profesionale necesare. Ele se vor strădui să asigure echilibrul în ceea ce privește reprezentarea sexelor și reprezentarea adecvată a grupurilor etnice și minoritare din țară.

3. Statele-părți se angajează să pună la dispoziție resursele necesare funcționării mecanismelor naționale de prevenire.

4. La înființarea mecanismelor naționale de prevenire, statele-părți iau în considerare principiile referitoare la statutul instituțiilor naționale de promovare și apărare a drepturilor omului.

ARTICOLUL 19

Mecanismele naționale de prevenire vor avea cel puțin următoarele atribuții:

a) examinarea în mod regulat a tratamentului aplicat persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, în vederea consolidării, dacă este cazul, a protecției asigurate acestora împotriva torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante;

b) formularea de recomandări către autoritățile competente, în vederea îmbunătățirii tratamentului și condițiilor persoanelor private de libertate și a prevenirii torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, luând în considerare normele pertinente ale Națiunilor Unite;

c) formularea de propuneri și observații privind legislația existentă sau proiectele legislative.

ARTICOLUL 20

Pentru a permite mecanismelor naționale de prevenire să își îndeplinească atribuțiile, statele-părți la prezentul protocol se angajează să le acorde acestora:

a) acces la toate informațiile referitoare la numărul persoanelor private de libertate în locurile de detenție în sensul art. 4, precum și la numărul acestor locuri și amplasarea acestora;

b) acces la toate informațiile ce privesc tratamentul aplicat acelor persoane, precum și condițiile de detenție;

c) acces la toate locurile de detenție și la instalațiile și amenajările acestora;

d) posibilitatea de a avea întrevederi cu persoanele private de libertate, fără martori, fie personal, fie cu un interpret, dacă se consideră necesar, precum și cu orice altă persoană despre care mecanismul național de prevenire consideră că poate furniza informații pertinente;

e) libertatea de a alege locurile pe care doresc să le viziteze și persoanele cu care doresc să aibă întrevederi;

f) dreptul de a menține legătura cu Subcomitetul de prevenire, de a-i trimite acestuia informații și de a se întâlni cu acesta.

ARTICOLUL 21

1. Nicio autoritate și niciun funcționar nu va dispune, aplica, permite ori tolera vreo sancțiune împotriva vreunei persoane sau organizații pentru fapta de a fi comunicat mecanismului național de prevenire ori delegaților acestuia orice informație, fie ea adevărată sau falsă, și niciuna dintre aceste persoane sau organizații nu poate fi prejudiciată în vreun alt mod.

2. Informațiile confidențiale strânse de către mecanismul național de prevenire sunt privilegiate. Datele cu caracter personal nu se pot publica fără consimțământul expres al persoanei respective.

ARTICOLUL 22

Autoritățile competente ale statului-parte interesat examinează recomandările mecanismului național de prevenire și dialoghează cu acesta în vederea eventualelor măsuri de punere în aplicare.

ARTICOLUL 23

Statele-părți la prezentul protocol se angajează să publice și să disemineze rapoartele anuale ale mecanismelor naționale de prevenire.

PARTEA a V-a

Declarația

ARTICOLUL 24

1. La momentul ratificării, statele-părți pot face o declarație prin care amână punerea în aplicare a obligațiilor lor prevăzute fie în partea a III-a, fie în partea a IV-a din prezentul protocol.

2. Această amânare este valabilă pe o perioadă de cel mult 3 ani. După prezentarea argumentelor de către statul-parte și în urma consultării cu Subcomitetul de prevenire, Comitetul pentru Prevenirea Torturii poate prelungi această perioadă cu încă 2 ani.

PARTEA a VI-a

Prevederi financiare

ARTICOLUL 25

1. Cheltuielile făcute de Subcomitetul de prevenire în legătură cu punerea în aplicare a prezentului protocol se suportă de către Națiunile Unite.

2. Secretarul general al Națiunilor Unite asigură personalul și spațiile necesare îndeplinirii efective a atribuțiilor de către Subcomitetul de prevenire, conform prevederilor prezentului protocol.

ARTICOLUL 26

1. Se înființează un fond special potrivit procedurilor pertinente ale Adunării Generale, care va fi administrat în conformitate cu reglementările financiare și regulile Națiunilor Unite, cu scopul de a ajuta la finanțarea punerii în aplicare a recomandărilor Subcomitetului de prevenire formulate în urma unei vizite într-un stat-parte, precum și la finanțarea unor programe educaționale ale mecanismelor naționale de prevenire.

2. Fondul special poate fi finanțat din contribuții voluntare făcute de guverne, organizații interguvernamentale sau neguvernamentale și alte entități private sau publice.

PARTEA a VII-a

Prevederi finale

ARTICOLUL 27

1. Prezentul protocol este deschis spre semnarea de către orice stat care a semnat Convenția.

2. Prezentul protocol este supus ratificării de către oricare stat care a ratificat sau a aderat la Convenție. Instrumentele de ratificare se depun la secretarul general al Națiunilor Unite.

3. Prezentul protocol este deschis spre aderarea de către orice stat care a ratificat sau a aderat la Convenție.

4. Aderarea se face prin depunerea la secretarul general al Națiunilor Unite a instrumentului de aderare.

5. Secretarul general al Națiunilor Unite aduce la cunoștința tuturor statelor semnatare ale prezentului protocol sau care au aderat la acesta depunerea fiecărui instrument de ratificare ori aderare.

ARTICOLUL 28

1. Prezentul protocol intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după data depunerii la secretarul general al Națiunilor Unite a celui de-al 20-lea instrument de ratificare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat care ratifică prezentul protocol sau aderă la acesta după depunerea la secretarul general al Națiunilor Unite a celui de-al 20-lea instrument de ratificare ori aderare, prezentul protocol intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după data depunerii propriului instrument de ratificare sau aderare.

ARTICOLUL 29

Prevederile prezentului protocol se aplică tuturor părților statelor federale, fără limitări sau excepții.

ARTICOLUL 30

Nu se pot formula rezerve privind prezentul protocol.

ARTICOLUL 31

Prevederile prezentului protocol nu afectează obligațiile statelor-părți, așa cum decurg din orice convenție regională care instituie un sistem de vizitare a locurilor de detenție. Subcomitetul de prevenire și organele înființate în baza acestor convenții regionale sunt încurajate să se consulte și să coopereze pentru a evita paralelismele și pentru a promova în mod eficient obiectivele prezentului protocol.

ARTICOLUL 32

Prevederile prezentului protocol nu afectează obligațiile statelor-părți, așa cum decurg din cele 4 convenții de la Geneva din 12 august 1949 și din protocoalele adiționale la acestea din 8 iunie 1977, și nici posibilitatea oricărui stat-parte de a autoriza Comitetul Internațional al Crucii Roșii să viziteze locurile de detenție în situații care nu sunt prevăzute de dreptul umanitar internațional.

ARTICOLUL 33

1. Oricare stat-parte poate denunța prezentul protocol în orice moment, prin notificare scrisă către secretarul general al Națiunilor Unite, care informează ulterior toate celelalte state-părți la prezentul protocol și la Convenție. Denunțarea intră în vigoare după un an de la data primirii notificării de către secretarul general.

2. Această denunțare nu produce efectul de a scuti statul-parte de obligațiile sale prevăzute de prezentul protocol în legătură cu orice act sau situație care poate avea loc înainte

de data la care denunțarea intră în vigoare sau cu acțiunile pe care Subcomitetul de prevenire a decis sau poate decide să le întreprindă cu privire la respectivul stat-parte. De asemenea, denunțarea nu prejudiciază în niciun mod continuarea considerațiilor asupra oricărei chestiuni luate deja în considerare de către Subcomitetul de prevenire înainte de data la care denunțarea intră în vigoare.

3. După data la care intră în vigoare denunțarea de către statul-parte, Subcomitetul de prevenire nu poate începe să ia în considerare nicio chestiune nouă legată de acel stat.

ARTICOLUL 34

1. Oricare stat-parte la prezentul protocol poate propune o modificare pe care o depune la secretarul general al Națiunilor Unite. Secretarul general comunică apoi statelor-părți la prezentul protocol modificarea propusă, solicitându-le să îi notifice dacă sunt de acord cu desfășurarea unei conferințe a statelor-părți în scopul examinării și votului asupra propunerii. În cazul în care, în termen de 4 luni de la data acestei comunicări, cel puțin o treime dintre statele-părți sunt de acord cu desfășurarea unei astfel de conferințe, secretarul general convoacă conferința sub auspiciile Națiunilor Unite. Orice modificare adoptată de către majoritatea de două treimi dintre statele-părți prezente și care votează la conferință va fi trimisă de către secretarul general al Națiunilor Unite statelor-părți spre acceptare.

2. O modificare adoptată în conformitate cu alin. 1 al prezentului articol intră în vigoare atunci când a fost acceptată de către o majoritate de două treimi dintre statele-părți la prezentul protocol, în conformitate cu procedurile constituționale ale acestora.

3. După ce intră în vigoare, modificările sunt obligatorii pentru statele-părți care le-au acceptat, iar celelalte state-părți sunt obligate numai de prevederile prezentului protocol și de eventualele modificări anterioare pe care le-au acceptat.

ARTICOLUL 35

Membrilor Subcomitetului de prevenire și ai mecanismelor naționale de prevenire li se acordă privilegiile și imunitățile necesare pentru a-și exercita atribuțiile în mod independent. Membrilor Subcomitetului de prevenire li se acordă privilegiile și imunitățile specificate la secțiunea 22 din Convenția privind privilegiile și imunitățile Națiunilor Unite din 13 februarie 1946, sub rezerva prevederilor secțiunii 23 din respectiva convenție.

ARTICOLUL 36

Când vizitează un stat-parte, membrii Subcomitetului de prevenire sunt obligați, fără a afecta prevederile și scopurile prezentului protocol și privilegiile și imunitățile de care se bucură:

- a) să respecte legile și reglementările statului vizitat;
- b) să se abțină de la orice acțiune sau activitate incompatibilă cu natura imparțială și internațională a îndatoririlor lor.

ARTICOLUL 37

1. Prezentul protocol, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, se depune la secretarul general al Națiunilor Unite.

2. Secretarul general al Națiunilor Unite transmite tuturor statelor copii certificate ale prezentului protocol.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 aprilie 2009.
Nr. 629.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150 din 4 noiembrie 2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. **La articolul 3, punctele 10, 16 și 23 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«10. *ofițer de control doping* — persoană atestată de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și care are, pe baza delegației emise de Agenția Națională Anti-Doping, responsabilitatea gestionării la fața locului a ședinței de prelevare a probelor;

16. *substanță specifică* — orice substanță calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

23. *falsificare* — modificarea printr-o acțiune incorectă, obstrucționarea, inducerea în eroare sau orice comportament fraudulos, în scopul de a modifica rezultatele testării doping sau de a împiedica desfășurarea procedurilor obișnuite de testare doping, precum și oferirea de informații false Agenției Naționale Anti-Doping;».

2. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 41, cu următorul cuprins:

„41. **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 4. — În vederea combaterii fenomenului de dopaj în sport funcționează Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agenția*, instituție publică cu personalitate juridică, cu autonomie decizională în activitatea antidoping, în subordinea Guvernului, coordonată de primul-ministru, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2.»

3. La articolul I punctul 8, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Posturile publice de radio și de televiziune pun la dispoziție, gratuit, Agenției un spațiu de emisie de minimum 30 de minute lunar, din care 50% la ore de maximă audiență, pentru difuzarea de emisiuni cu caracter educativ și materiale promoționale, în scopul prevenirii și combaterii dopajului în sport.»

4. La articolul I punctul 9, litera b) a alineatului (1) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) 3 reprezentanți ai aparatului de lucru al Guvernului;”.

5. La articolul I punctul 12, articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.”

6. La articolul I punctul 25, alineatul (7) al articolului 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) După încheierea investigațiilor prevăzute la alin. (6), Agenția informează sportivul în cauză și federația sportivă națională responsabilă, Ministerul Tineretului și Sportului, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federația internațională responsabilă și Agenția Mondială Anti-Doping dacă rezultatul atipic va fi înaintat drept un rezultat pozitiv, cu respectarea alin. (4).”

7. La articolul I punctul 38, alineatul (3) al articolului 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care, pe perioada suspendării, sportivul se retrage din activitatea sportivă, iar ulterior solicită reintegrarea în activitatea sportivă, acesta nu va putea fi reintegrat decât după informarea Agenției și efectuarea de testări doping fără aviz prealabil, pe o perioadă de timp egală cu perioada de suspendare rămasă de efectuat la data retragerii.”

8. La articolul I punctul 45, articolele 48² și 48³ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 48². — Deciziile Comisiei de apel pot fi contestate la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne, în termen de 21 de zile de la data comunicării.

Art. 48³. — Deciziile prevăzute la art. 47 lit. a) — e) și g), luate în legătură cu o competiție din cadrul unei manifestări sportive internaționale sau care implică sportivi de nivel internațional, pot fi contestate la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne, în termen de 21 de zile de la data comunicării, de către următoarele persoane:

- a) sportivii de nivel internațional sau altă persoană care este subiect al deciziei contestate;
- b) structura sportivă căreia îi aparține sportivul sau cealaltă parte în legătură cu care s-a luat decizia contestată;
- c) federația internațională responsabilă;
- d) organizația antidoping a țării de domiciliu a persoanei/sportivului;
- e) Agenției;
- f) Agenția Mondială Anti-Doping.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 29 aprilie 2009.
Nr. 122.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2008
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006
privind prevenirea și combaterea dopajului în sport**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 aprilie 2009.
Nr. 728.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Autoritățile administrației publice locale pot aproba suplimentarea numărului de posturi pentru personalul neclerical angajat în unitățile ce aparțin cultelor religioase recunoscute din România, ținând seama de numărul de adepți ai fiecărui cult religios, sprijinul financiar urmând a se asigura din veniturile proprii ale bugetelor locale.”

2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Se alocă de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare, prin bugetul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, fonduri pentru restaurarea și conservarea lăcașurilor de cult, care sunt monumente istorice, și a bunurilor din patrimoniul cultural național mobil aparținând cultelor religioase recunoscute din România, pentru

completarea fondurilor proprii necesare întreținerii și funcționării unităților de cult cu venituri mici sau fără venituri, pentru amenajarea și întreținerea muzeelor deținute ori pe care le administrează, pentru construirea și repararea sediilor administrative ale eparhiilor sau ale centrelor de cult, a sediilor unităților de învățământ teologic proprietate a cultelor recunoscute, pentru construirea și repararea lăcașurilor de cult, pentru achiziționarea de imobile necesare desfășurării activității unităților de cult și de asistență socială și medicală susținute de acestea, pentru construirea, amenajarea și repararea clădirilor având destinația de așezăminte de asistență socială și medicală ale unităților de cult, pentru activitățile de asistență socială și medicală susținute de acestea, precum și pentru susținerea unor acțiuni cu caracter intern și internațional realizate de cultele religioase din România.”

3. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Lucrările de conservare și restaurare a lăcașurilor de cult, care sunt monumente istorice, se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată.”

4. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De la bugetele locale se pot aloca fonduri pentru completarea fondurilor proprii necesare pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult fără venituri sau cu venituri reduse, pentru construirea ori repararea lăcașurilor de cult și pentru conservarea și întreținerea bunurilor aparținând cultelor și care fac parte din patrimoniul cultural național mobil, pentru amenajarea și întreținerea muzeelor cultural-religioase, pentru construirea și repararea sediilor administrative ale eparhiilor sau ale centrelor de cult, a sediilor unităților de învățământ teologic proprietate a cultelor recunoscute, pentru construirea, amenajarea și repararea clădirilor având destinația de așezăminte de asistență socială și medicală ale unităților de cult,

precum și pentru activitățile de asistență socială și medicală susținute de acestea.”

5. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma *Ministerul Culturii și Cultelor* se înlocuiește cu sintagma *Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național*.

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 29 aprilie 2009.
Nr. 128.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea
unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult
aparținând cultelor religioase recunoscute din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 aprilie 2009.
Nr. 734.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 355**

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83, art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 30 alin (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83, art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ionuț Crețu în Dosarul nr. 12.589/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.589/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83, art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Ionuț Crețu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât, în ce privește textul art. 86⁴ din Codul penal, acesta restrânge posibilitatea părților de a avea un proces echitabil, în condițiile în care poate fi interpretat neunitar, iar în ce privește art. 83 și art. 84 din Codul penal, acestea instituie posibilitatea revocării suspendării executării pedepsei fără a ține seama de faptul că persoana condamnată a încercat să-și îndeplinească obligațiile impuse de instanță. Referitor la prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 se susține că, prin instituirea condiției ca părțile să fie reprezentate de un avocat cu drept de a pleda la Înalta Curte de Casație și Justiție, se restrânge exercitarea dreptului acestora la apărare.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 cu denumirea marginală *Revocarea în cazul săvârșirii unei infracțiuni*, art. 84 cu denumirea marginală *Revocarea în cazul neexecutării obligațiilor civile* și art. 86⁴ cu denumirea marginală *Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere* din Codul penal, precum și dispozițiile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 83 din Codul penal: *„Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*

Revocarea suspendării pedepsei nu are loc însă, dacă infracțiunea săvârșită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă.”;

— Art. 84 din Codul penal: *„Dacă până la expirarea termenului de încercare condamnatul nu a îndeplinit obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanța dispune revocarea suspendării executării pedepsei, afară de cazul când cel condamnat dovedește că nu a avut puțință de a îndeplini acele obligații.”;*

— Art. 86⁴ din Codul penal: *„Dispozițiile art. 83 și 84 se aplică în mod corespunzător și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.*

Dacă cel condamnat nu îndeplinește, cu rea-credință, măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță, aceasta revocă suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dispunând executarea în întregime a pedepsei.”;

— Art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992: *„Părțile pot fi reprezentate prin avocați cu drept de a pleda la Înalta Curte de Casație și Justiție.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu critică contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile ori principiile prevăzute de Constituție, ci este nemulțumit de interpretarea neunitară și de modul de aplicare a acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță „fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului” și, pe cale de consecință, prezenta excepție de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83, art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ionuț Crețu în Dosarul nr. 12.589/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea poziției nr. 89 din anexa nr. 5
la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002
privind atestarea domeniului public al județului Cluj,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor
din județul Cluj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Poziția nr. 89 din anexa nr. 5 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Turda” la Hotărârea Guvernului nr. 969/2002 privind atestarea domeniului public al județului Cluj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Cluj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 și nr. 684 bis din 17 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— coloana 3 va avea următorul cuprins: „Cartierul Băi Sărate, cat. III, L_s = 1.151,17 m, S_s = 7.230 mp”;

— coloana 4 va avea următorul cuprins: „1994”;

— coloana 5 va avea următorul cuprins: „216.542 lei”;

— coloana 6 va avea următorul cuprins: „Domeniul public al municipiului Turda, potrivit HCL nr. 15/2009”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 28 aprilie 2009.
Nr. 498.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului a unui imobil aflat
în administrarea Ministerului Administrației și Internelor,
ca urmare a retrocedării acestuia către foștii proprietari

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 privind aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilului înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 112.896, aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a retrocedării acestuia către foștii proprietari, în condițiile legii.

Art. 2. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 Viceprim-ministru,
 ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
 Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 28 aprilie 2009.
 Nr. 499.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, care se scoate din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a retrocedării către foștii proprietari

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Caracteristicile imobilului	Numărul de identificare atribuit de M.F.P.
Comuna Șelimbăr, str. Mihai Viteazu nr. 205, județul Sibiu	Ministerul Administrației și Internelor — Inspectoratul de Poliție al Județului Sibiu	Suprafața construită = 260,20 m ² Suprafața construită desfășurată = 465,40 m ² Suprafața utilă = 199,70 m ²	112.896

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru implementarea sistemului de transmitere a datelor despre pasageri în aeroporturi

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea asigurării funcționării sistemului de informații despre pasageri în aeroporturi în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 34/2006 privind obligația transportatorilor aerieni de a comunica date despre pasageri, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2006, se autorizează Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, să atribuie contracte de servicii cu valoare totală de 22.330 mii lei.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se asigură pentru perioada iulie 2009—iulie 2013 și se alocă cu această destinație de la

bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, pentru fiecare an bugetar în parte.

Art. 2. — Atribuirea contractelor de achiziție publică prevăzute la art. 1 se face potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Constantin Dascălu,

secretar de stat

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Cristina Trăilă

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 28 aprilie 2009.

Nr. 500.

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 61/1993

privind alocația de stat pentru copii*)

Art. 1. — (1) Se instituie alocația de stat pentru copii ca formă de ocrotire a statului acordată tuturor copiilor, fără discriminare.

(2) Beneficiază de alocație de stat pentru copii toți copiii în vârstă de până la 18 ani.

(3) Alocația de stat pentru copii se acordă și tinerilor care au împlinit vârsta de 18 ani, care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora.

(4) Tinerii prevăzuți la alin. (3) care repetă anul școlar nu beneficiază de alocație de stat, cu excepția celor care repetă din motive de sănătate, dovedite cu certificat medical.

Art. 2. — Beneficiază de alocație de stat pentru copii și copiii cetățenilor străini și ai persoanelor fără cetățenie rezidenți, în condițiile legii, în România, dacă locuiesc împreună cu părinții.

Art. 3. — (1) Cuantumul alocației de stat pentru copii este de 40 lei lunar și se majorează anual, prin hotărâre a Guvernului**), la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Titular al dreptului la alocație de stat pentru copii este copilul.

Art. 4. — (1) Alocația de stat pentru copii se plătește unuia dintre părinți pe baza acordului acestora sau, în caz de neînțelegere, pe baza deciziei autorității tutelare ori a hotărârii judecătorești, părintelui căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare.

(2) Alocația de stat pentru copii se plătește și tutorelui, curatorului, persoanei căreia i-a fost dat în plasament familial copilul, inclusiv asistentului maternal sau persoanei căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției, în condițiile legii.

*) Republicată în temeiul art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 21 octombrie 2008.

Legea nr. 61/1993 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 28 februarie 2007.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.662/2008 privind majorarea cuantumului lunar al alocației de stat pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 16 decembrie 2008.

(3) Pentru copiii pentru care s-a stabilit măsura de protecție specială prevăzută la art. 58 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, alocația de stat pentru copii se plătește numai în cont personal.

(4) După împlinirea vârstei de 14 ani, plata alocației de stat pentru copii se poate face direct titularului, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

(5) Pentru tinerii prevăzuți la art. 1 alin. (3), plata alocației de stat se face direct acestora, pe bază de cerere. Procedura de plată se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*).

(6) Alocația de stat pentru copiii prevăzuți la alin. (3) se virează în conturile personale deschise pentru aceștia de către conducătorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, respectiv din subordinea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, denumită în continuare *direcție generală*, inclusiv pentru copiii încredințați organismului privat acreditat și licențiat în condițiile legii. Sumele cu titlu de alocație de stat pentru copii se capitalizează până la împlinirea de către aceștia a vârstei de 14 ani. După împlinirea de către titular a vârstei de 14 ani alocația de stat poate fi plătită direct acestuia, cu încuviințarea conducătorului direcției generale, sau, în funcție de opțiunea acestuia, poate fi capitalizată în continuare în contul personal al acestuia până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(7) Alocația de stat plătită în condițiile prevăzute la alin. (6) se acordă titularului la împlinirea de către acesta a vârstei de 18 ani.

(8) În cazul decesului copilului prevăzut la alin. (3) sumele cu titlu de alocație de stat plătite conform alin. (6) se fac venit la bugetul de stat.

(9) În cazul în care pentru copilul prevăzut la alin. (3) măsura de protecție specială prevăzută la art. 58 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 272/2004, cu modificările ulterioare, încetează sau se modifică, alocația de stat se va acorda potrivit situației în care se află copilul.

(10) În situația în care copiii prevăzuți la alin. (9) sunt în întreținerea familiei sau, după caz, s-a instituit măsura alternativă a tutelei ori măsura de protecție specială a plasamentului la o familie, persoană sau la asistentul maternal, suma cu titlu de alocație de stat capitalizată în condițiile alin. (6) poate fi utilizată de către reprezentantul legal al copilului în interesul acestuia, prin hotărârea comisiei pentru protecția copilului.

(11) După împlinirea de către copiii prevăzuți la alin. (3) a vârstei de 18 ani, aceștia beneficiază de alocație de stat pentru copii în aceleași condiții ca tinerii prevăzuți la art. 1 alin. (3).

Art. 5. — (1) Lunar, serviciile de stare civilă ale consiliilor locale comunale, orașenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București comunică direcției de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *direcții teritoriale*, situația privind copiii care au decedat.

(2) Pentru tinerii prevăzuți la art. 1 alin. (3), inspectoratul școlar județean, respectiv al municipiului București, denumit în continuare *inspectorat școlar*, transmite direcțiilor teritoriale până la data de 1 octombrie a fiecărui an situația centralizatoare privind elevii înscriși în anul școlar. Situația va cuprinde și elevii înscriși în unitățile de învățământ private acreditate ori autorizate în condițiile legii.

(3) Pe parcursul anului școlar, inspectoratele școlare transmit lunar direcțiilor teritoriale situația privind tinerii care au împlinit

vârsta de 18 ani și care nu mai urmează cursurile învățământului liceal sau profesional organizate în condițiile legii.

(4) Pentru tinerii înscriși în unitățile de învățământ din subordinea altor autorități ale administrației publice centrale de specialitate, aceste unități de învățământ au obligația de a transmite direcțiilor teritoriale situațiile prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 6. — (1) Stabilirea dreptului de alocație de stat pentru copii se face pe baza cererii și a actelor din care rezultă îndeplinirea condițiilor de acordare a acestui drept.

(2) Cererea se face, în numele copilului, de către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (1)—(3).

(3) După împlinirea vârstei de 14 ani, cererea se poate face și de către copil, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

(4) Dreptul la alocația de stat pentru copii se stabilește începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul, iar plata drepturilor se face începând cu luna următoare depunerii cererii.

(5) În cazul în care cererea este înregistrată ulterior lunii în care s-a născut copilul, plata alocației de stat pentru copii se poate face și pentru perioadele anterioare, dar nu mai mult de 12 luni.

(6) Dreptul la alocația de stat pentru copii încetează începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare.

(7) În cazul în care achitarea drepturilor de alocație de stat pentru copii se face prin mandat poștal, plata acesteia se suspendă dacă timp de 3 luni reprezentantul legal al copilului nu a încasat drepturile cu titlu de alocație de stat. Reluarea în plată, inclusiv cu plata drepturilor restante, se face pe bază de cerere scrisă întocmită de reprezentantul legal al copilului, care se înregistrează la direcția teritorială.

Art. 7. — (1) Persoanele cărora li se face plata alocației de stat pentru copii sunt obligate să comunice împrejurările care au determinat încetarea condițiilor de acordare, în termen de 15 zile de la apariția acestora.

(2) Sumele plătite necuvenit cu titlu de alocație de stat pentru copii se recuperează pe baza deciziei emise de persoana juridică care a efectuat plata alocației de stat pentru copii sau prin angajamentul de plată scris al persoanei care le-a încasat în mod necuvenit.

(3) Decizia prin care se recuperează sumele încasate necuvenit se comunică celui obligat la plată în termen de 15 zile de la emiteră.

(4) Decizia de recuperare și angajamentul de plată constituie titlu executoriu de la data comunicării, respectiv de la data semnării.

Art. 8. — Alocația de stat pentru copii nu este impozabilă și nu poate fi urmărită silit decât în vederea recuperării sumelor plătite necuvenit cu acest titlu.

Art. 9. — Contestațiile formulate împotriva modului de stabilire și de plată a alocației de stat pentru copii se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Fondurile pentru plata alocației de stat pentru copii, precum și pentru cheltuielile cu administrarea și transmiterea drepturilor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Plata alocației de stat pentru copii se realizează prin mandat poștal, cont curent personal sau cont de card.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 11.

(3) În cazul achitării drepturilor de alocație de stat în cont curent personal sau cont de card, direcțiile teritoriale efectuează plata prin unitățile bancare, pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar.

(4) Comisionul bancar prevăzut la alin. (3) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit prin negociere, la nivel teritorial, între direcțiile teritoriale și unitățile bancare.

Art. 11. — În aplicarea prezentei legi, precum și pentru reglementarea modalităților de stabilire și plată a drepturilor se

emit norme metodologice, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*).

Art. 12. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 a lunii următoare celei în care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I**).

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1—17, art. 28—30 și anexa din Decretul nr. 410/1985***) privind alocația de stat și indemnizația pentru copii, ajutoarele ce se acordă mamelor cu mai mulți copii și soțiilor de militari în termen, precum și indemnizația de naștere, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 577/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru reglementarea modalităților de stabilire și plată a alocației de stat pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 12 iunie 2008.

***) Legea nr. 61/1993 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993.

****) Decretul nr. 410/1985 privind alocația de stat și indemnizația pentru copii, ajutoarele ce se acordă mamelor cu mai mulți copii și soțiilor de militari în termen, precum și indemnizația de naștere, publicat în Buletinul Oficial nr. 76 din 26 decembrie 1985, a fost abrogat prin Legea nr. 7/1998 privind declararea ca abrogate a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 13 ianuarie 1998.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

